Machine Translated by Google

Południowoafrykańskie czasopismo edukacji dzieci
ISSN: (Online) 2223-7682, (Druk) 2223-7674

Badanie roli „Stu języków dzieci” Malaguzziego w edukacji wczesnoszkolnej

Autor:
Ramashego SS Mphahlele1

Przynależność:
1Wydział Wczesnego Rozwoju Edukacja dzieci,
Uniwersytet Południowej Afryki,
Pretoria, Republika Południowej Afryki

Autor korespondencyjny:
Ramashego Mphahlele,
emphahrs@unisa.ac.za

Daty:
Otrzymano: 25 marca 2019 r.
Zaakceptowano: 23 lipca 2019
Opublikowano: 14 października 2019 r.

Jak cytować ten artykuł:
Mphahlele, RSS, 2019, „Badanie roli »Stu języków dzieci« Malaguzziego we wczesnej edukacji dzieci”, South African Journal of Childhood Education 9(1), a757. https://doi.org/10.4102/sajce.v9i1.757

Prawo autorskie:
© 2019. Autorzy.
Licencjobiorca: AOSIS. Niniejsza praca jest licencjonowana na podstawie Licencja Creative Commons Attribution.

Czytaj online:
Zeskanuj ten kod QR za pomocą urządzenia mobilnego, aby przeczytać online.

Kontekst: W historii edukacji wczesnoszkolnej (ECE) język jest postrzegany jako kluczowy element nauczania i uczenia się. Dzieci w ECE są w dużej mierze ograniczone do komunikacji werbalnej, co w pewnym stopniu ogranicza ich wyobraźnię i zdolności twórcze. Loris Malaguzzi, twórca filozofii edukacyjnej Reggio Emilia, zainicjował program „Stu Języków Dzieci” (HLC) jako podejście pedagogiczne umożliwiające dzieciom interakcję i komunikację.

Cel: Celem niniejszego badania jest zbadanie roli HLC poprzez doświadczenia i poglądy czterech praktyków ECE w prowincji Gauteng. Opierając się na teorii inteligencji wielorakich Gardnera, autorka argumentuje, że dzieci w wieku przedszkolnym posiadają różne typy umysłów, a zatem uczą się w różny sposób.

Kontekst: Do przeprowadzenia badania wybrano dwa ośrodki opieki nad dziećmi w prowincji Gauteng w Republice Południowej Afryki, w których zastosowano metodę HLC Malaguzziego do konstruowania koncepcji pomagających dzieciom w strukturyzacji wiedzy i organizacji procesu uczenia się.

Metody: Autorka wykorzystała wywiady indywidualne, aby poznać doświadczenia praktyków ECE w zakresie stosowania metody HLC Malaguzziego. Aby potwierdzić dane z wywiadów, przeprowadziła obserwacje w klasach i analizę dokumentów.

Wyniki: Uczestnicy uznali, że HLC Malaguzziego umożliwia spełnienie wymagań dwóch zestawów programów nauczania Departamentu Rozwoju Społecznego (Krajowe Ramy Programowe dla dzieci w wieku od 0 do 4 lat) i Departamentu Edukacji Podstawowej (Ocena Programu Nauczania i Oświadczenie Polityczne dla dzieci 5-letnich).

Wnioski: Wyniki wskazują na zmianę paradygmatu, ponieważ dzieci stają się aktywnymi konstruktorami własnej wiedzy.

Słowa kluczowe: dokumentacja; edukacja wczesnoszkolna; Sto języków dzieci; inteligencje wielorakie; podejście pedagogiczne Reggio Emilia.

Wstęp

Język jest ważnym elementem każdego systemu edukacji, ponieważ odgrywa kluczową rolę w realizacji działań dydaktycznych. Stwierdzenie to jest poparte badaniem przeprowadzonym przez Pinnocka i Vijayakumara (2009), które zbadało rolę języka szkolnego w sukcesie lub porażce edukacyjnej. Istnieją pewne dowody wskazujące na to, że język był przedmiotem wielu definitywnych badań w edukacji wczesnoszkolnej (ECE), takich jak Conti-Ramsden i Durkin (2012) oraz Hoff (2009), które wykazały, że wczesna umiejętność czytania i pisania jest ściśle powiązana z rozwojem języka w wieku przedszkolnym. Law (2015) również potwierdza znaczenie języka w ECE, wskazując, że wpływa on na doświadczenia dziecka zarówno w domu, jak i w szkole. Ponadto teoretyzuje, że język wprowadza dziecko do świata społecznego i do budowania relacji, pomagając mu rozwijać zdolność do interakcji z innymi i, oczywiście, do uczenia się.

Celem badania przedstawionego w niniejszym artykule jest zbadanie i opisanie roli metody HLC1 Malaguzziego jako podejścia pedagogicznego, które umożliwia dzieciom interakcję i komunikację z innymi oraz w ich otoczeniu. Aby osiągnąć ten cel, postawiono następujące cele: zbadanie wykorzystania metody „Stu języków dzieci” (HLC) Malaguzziego do wspierania wdrażania programu nauczania; identyfikacja sukcesów i wyzwań w stosowaniu metody Malaguzziego do wspierania uczenia się; oraz refleksja nad znaczeniem metody Malaguzziego we wdrażaniu programu nauczania.

Koncepcja HLC została zainicjowana przez Malaguzziego i stanowiła część podejścia pedagogicznego Reggio Emilia. Według Slippa (2017) podejście pedagogiczne Reggio Emilia stawia na naturalny rozwój

1. Należy zauważyć, że słowa „sto” nie należy rozumieć dosłownie, ponieważ Malaguzzi w wierszu wyjaśniającym tę ideę stwierdza, że istnieje „jeszcze sto, sto, sto więcej” (Malaguzzi 2012), aby pokazać, że możliwości komunikowania się dzieci są nieograniczone.

Machine Translated by Google

dzieci, a także bliskie relacje, które dzielą ze swoim otoczeniem, w centrum swojej filozofii. Co ważniejsze, podejście HLC Malaguzziego jest postrzegane jako narzędzie, które zachęca dzieci do eksplorowania swojego otoczenia i wyrażania siebie na wiele sposobów i we wszystkich swoich językach, w tym ekspresyjnym, komunikacyjnym, symbolicznym, poznawczym, etycznym, metaforycznym, logicznym, wyobrażeniowym i relacyjnym (Edwards, Gandini i Forman 2012). Dla Edwardsa i in. (2012) HLC Malaguzziego pomaga dzieciom dostrzegać wzbogacenie płynące z negocjowania idei i działań, dostrzegać wartość dzielenia się i wymiany punktów widzenia oraz rozwój zdolności organizacyjnych, wiedzy oraz umiejętności językowych i komunikacyjnych.

Mając to na uwadze, można stwierdzić, że HLC Malaguzziego jest kluczową zasadą metody Reggio Emilia. Niniejszy artykuł koncentruje się na metodzie HLC Malaguzziego. Wynika to z faktu, że ta druga metoda jest postrzegana jako sposób, w jaki dzieci są w stanie wyrażać swoje idee, myśli, uczucia, pytania i emocje. Mogą one odbywać się poprzez rysowanie, malowanie, tworzenie, śpiewanie, taniec, aktorstwo i stawanie się; poprzez używanie ciała do dotykania, wąchania, smakowania, słuchania, poruszania się, głaskania, odczuwania lub otaczania; nie ograniczając się do słów i używając pędzli, ołówków, kredy, farby, gliny, błota, kamieni, luster, łopat i sznurków (Smidt 2013).

Istnieje obszerna i stale rosnąca literatura na temat podejścia Malaguzziego opartego na HLC, przy czym w niektórych pracach, takich jak prace Thorntona i Bruntona (2015) oraz Gandiniego (2004), HLC jest opisywane jako teoria łącząca język z rozwijającym się myśleniem, ponieważ uważa się, że język determinuje myślenie. Popierając to stwierdzenie, Olsson (2009) potwierdza, że używając różnych języków, nasze myśli są wprowadzane w stan ciągłego ruchu i ewolucji. Co więcej, badania Millikana (2003) wykazały, że podejście HLC Malaguzziego jest zależne od trzech aspektów: (1) zasobów i doświadczeń, (2) możliwości wyrażania różnych sposobów myślenia oraz (3) dorosłych traktujących dzieci poważnie i słuchających ich z szacunkiem. Podobnie, badanie Halla (2013) potwierdza, że podejście HLC Malaguzziego może być wdrażane przez praktyków ECE, którzy dostrzegają znaczenie zdolności dzieci do komunikowania się i nawiązywania kontaktu z innymi oraz do konceptualizowania i przekazywania swoich idei, umiejętności i rozumienia świata, w którym żyją, na wiele różnych sposobów.
Malaguzzi (1994) argumentuje, że dzieci są w dużej mierze ograniczone do komunikacji niewerbalnej, co w pewnym stopniu ogranicza ich kompetencje, zaradność, ciekawość, wyobraźnię i zdolności twórcze. Zachęca dzieci do wyrażania swojego rozumienia za pomocą różnych języków symbolicznych, które wymagają nowych interpretacji ze strony dorosłych.

Choo (2015) przedstawił inspirujące historie dzieci z przedszkoli Eton House International Education Group w Singapurze, Chinach, Korei, Japonii, Indonezji i Indiach. W doświadczeniach dzieci wyróżniało się to, że malując, rzeźbiąc i pisząc, wyrażają swoje myśli i rozumienie otaczającego je świata. Dla Choo, wykorzystanie metody HLC Malaguzziego promuje niezliczone sposoby, w jakie dzieci interpretują i przedstawiają swoje idee, okoliczności i problemy, z którymi borykają się w okresie dorastania.

Podobnie, w książce Gates of Discovery (2013) udokumentowano doświadczenia 2- i 3-latków z przedszkola Rose i George'a Tellerów, korzystających z metody HLC Malaguzziego. Na podstawie swoich doświadczeń dzieci podzieliły się swoimi przekonaniami w następujący sposób:

- Dzieci są niezwykle zdolne i mają głębokie, złożone myśli i idee.
- Dzieci mają prawo i możliwość wyrażania swoich myśli, teorii, idei, wiedzy i emocji na wiele sposobów.

Podstawy teoretyczne

Podstawą teoretyczną, na której oparto niniejsze badanie, jest teoria inteligencji wielorakich Howarda Gardnera, która podkreśla istnienie i znaczenie władz umysłowych (Gardner 1988). Gardner zaproponował istnienie ośmiu inteligencji: wzrokowo-przestrzennej, językowo-werbalnej, logiczno-matematycznej, cielesno-kinestetycznej, interpersonalnej, intrapersonalnej i naturalistycznej, a także zasugerował możliwość dodania dziewiątej inteligencji, znanej jako „inteligencja egzystencjalna". W ramach tej teorii Gardner argumentuje, że jedna forma inteligencji nie jest lepsza od innej; są one równie wartościowe i możliwe do utrzymania.

Mając to na uwadze, łącznikiem między jego ramami teoretycznymi a niniejszym badaniem jest fakt, że teoria inteligencji wielorakich, o której mówi Austin (2017), uznaje, że wiele talentów (jeśli nie inteligencji) jest zaniedbywanych w sytuacjach nauczania i uczenia się. Ponad dwie dekady temu Diamond (1988) dokonał podobnego odkrycia i zauważył, że opiekunowie i praktycy muszą skupić swoją uwagę na trzech konkretnych obszarach, aby wzbogacić inteligencję dzieci: po pierwsze, na warunkach środowiskowych i komunikatach, jakie przekazują dzieciom; po drugie, na rodzaju wsparcia i relacji, jakie rozwijają między sobą a dziećmi; i po trzecie, na potrzebie dopasowania swojej wiedzy o tym, w jaki sposób dzieci są inteligentne i uczą się, do strategii nauczania zaprojektowanych w celu maksymalizacji pełnego rozwoju każdego dziecka.

Według Edwardsa (1998) HLC wspiera rozwój intelektualny dzieci poprzez systematyczne skupienie się na reprezentacji symbolicznej, ponieważ dzieci są zachęcane do eksploracji otoczenia i wyrażania siebie za pomocą wszystkich dostępnych języków ekspresyjnych, komunikacyjnych i poznawczych. Opierając się na argumentacji Gardnera, że inteligencje wielorakie są równie cenne i żywotne, można śmiało stwierdzić, że HLC Malaguzziego uwzględnia te inteligencje również w każdej formie ekspresji, której dzieci używają do komunikacji. Ponadto Kumbar (2016) podkreśla, że HLC Malaguzziego podkreśla, że dzieci w fazie ECE posiadają różne rodzaje umysłów, a zatem uczą się, zapamiętują, działają i rozumieją na różne sposoby. Zastosowanie teorii inteligencji wielorakich Gardnera w tym badaniu pomogło w zaprojektowaniu badań i wyborze narzędzi do gromadzenia danych, ponieważ pytania w wywiadach i obserwowane zmienne koncentrowały się głównie na trzech fundamentalnych elementach teorii inteligencji wielorakich Gardnera, opisanych przez Smitha (2008), a mianowicie:

Machine Translated by Google

- zapewnienie możliwości udziału w doświadczeniach na różnych poziomach zakres domen wywiadowczych
- poznanie mocnych stron i zainteresowań dzieci
- rola dzieci w definiowaniu programu nauczania.

Projekt badawczy

W świetle przedstawionych powyżej ram teoretycznych, konstruktywizm jest uważany za odpowiedni paradygmat dla niniejszego badania, ponieważ jest to koncepcja, która próbuje zrozumieć świat tak, jak doświadczają go inni. W niniejszym badaniu praktycy edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej interpretowali wiele języków, których dzieci używały do zrozumienia przekazywanych im komunikatów. Opierając się na poglądach Pitsoe (2008) na temat podstaw konstruktywizmu, niniejszy artykuł dowodzi, że konstruktywizm akcentuje odkrywanie, eksperymentowanie i rozwiązywanie problemów otwartych, które zostały z powodzeniem zastosowane w nauczaniu i uczeniu się. Społeczny komponent konstruktywizmu, opisany przez Von Glasersfelda (1989), podkreśla konstruowanie przez dziecko schematów w procesie uczenia się, który odbywa się w środowisku doświadczalnym w znacznie większym stopniu niż inne powtarzające się elementy doświadczenia, takie jak zabawa, która sprawia, że interakcja jest nieunikniona.

W niniejszym badaniu zastosowano model fenomenologiczny, aby zbadać doświadczenia praktyków ECE, którzy stosowali metodę HLC Malaguzziego w swoich działaniach dydaktycznych i edukacyjnych. Model fenomenologiczny został wybrany, ponieważ, według Smitha (2018), bada on strukturę różnych rodzajów doświadczeń, od percepcji, myśli, pamięci, wyobraźni, emocji, pragnień i woli, po świadomość ciała, ucieleśnione działanie i aktywność społeczną, w tym aktywność językową.

Znaczenie projektu fenomenologicznego w tym badaniu przejawia się w jego głównym celu, jakim jest zbadanie roli HLC poprzez doświadczenia i poglądy praktyków ECE.

Pytania badawcze

Poniższe pytania badawcze zostały sformułowane w celu określenia odpowiednich metod zbierania danych dla tego

badanie:

- W jaki sposób specjaliści ECE wykorzystują HLC Malaguzziego do wspierania nauki dzieci?
- Jakie są doświadczenia specjalistów ECE w stosowaniu metody HLC Malaguzziego w celu wspierania procesu uczenia się dzieci?

Miejsce badań i próbka

Próbę do tego badania wybrano z ośrodków ECE, które przyjmują dzieci od urodzenia do 5 lat, stosując podejście pedagogiczne Reggio Emilia. Niektóre dzieci uczęszczające do tych ośrodków pochodzą z nieformalnych osiedli, gdzie stopa bezrobocia wynosi około 40%, a gospodarstwa domowe osiągają średni dochód w wysokości 4000,00 randów miesięcznie. Rodzice w większości prowadzą działalność na własny rachunek, handlując ulicznymi sprzedawcami, a niektórzy są zatrudnieni w pobliskich firmach.

Uczestnicy (praktycy ECE) zostali celowo wybrani z wybranych ośrodków, które zostały ponieważ poinformowali Departament Edukacji Gauteng (GDE) i Departament Rozwoju Społecznego Gauteng, że stosują podejście pedagogiczne Reggio Emilia, ze szczególnym uwzględnieniem metody HLC Malaguzziego. Dane musiały zostać zebrane od dwóch praktyków ECE w każdym ośrodku, aby przeprowadzić indywidualne wywiady niestrukturyzowane. Listy z prośbą o pozwolenie na przeprowadzenie badań w ośrodkach zostały wysłane do dyrektorów z prośbą o przesłanie nazwisk praktyków, którzy byli chętni do wzięcia udziału w badaniu. Z ośrodka A przekazano mi osiem nazwisk, a z ośrodka B siedem. Nazwiska praktyków z ośrodka A zostały wycięte z listy i umieszczone w pojemniku, a autor losowo wybrał dwa nazwiska z listy. Proces został powtórzony dla ośrodka B. Klasy czterech praktyków ECE wybranych do wywiadów zostały automatycznie wybrane również do obserwacji.

Metody zbierania danych

Dane zebrano jakościowo za pomocą indywidualnych, niestrukturyzowanych wywiadów, które zostały nagrane w formie audio, aby zbadać doświadczenia praktyków ECE w stosowaniu HLC Malaguzziego do wspierania uczenia się dzieci. W miarę jak wywiady służyły do zbierania opinii i spostrzeżeń praktyków ECE, autorka dostrzegła potrzebę potwierdzenia tych danych refleksjami z obserwacji zajęć w klasie i...

Dane z analizy dokumentów. Harmonogram obserwacji został opracowany zgodnie z teorią Gardnera jako ramy teoretyczne do zbadania, w jaki sposób HLC Malaguzziego jest wykorzystywane do wspierania uczenia się dzieci. Ci sami praktycy ECE, z którymi przeprowadzono wywiady i którzy prowadzili obserwację, zostali poproszeni o dostarczenie arkuszy obserwacji i raportów postępów do analizy.

Analiza danych

Ponieważ w badaniu zastosowano fenomenologiczny projekt badawczy, bezpieczne było wykorzystanie analizy fenomenologicznej do analizy odpowiedzi, refleksji i doświadczeń praktyków ECE w wywiadach. Po pierwsze, badacz przeprowadził redukcję fenomenologiczną, powstrzymując się od formułowania przypuszczeń lub założeń a priori , zgodnie z zaleceniami Moustakasa (1994). Analiza danych obejmowała szereg kroków: dane przygotowano do analizy poprzez transkrypcję danych audio i użycie etykiet na transkryptach. Dane przesłano do Atlas-Ti. Atlas-Ti wykorzystał do eksploracji danych poprzez tworzenie notatek i jakościową książkę kodów. Utworzono kody i pogrupowano je w kody rodzinne (tematy lub kategorie). Ponieważ dane nie były obszerne, nie było potrzeby dzielenia tematów na podtematy.

Rozważania etyczne

Autorka zwróciła się do Departamentu Edukacji stanu Gauteng o zgodę etyczną, ponieważ dane na potrzeby artykułu zostały zebrane zanim rozpoczęła pracę na Uniwersytecie Południowej Afryki (numer zgody etycznej: 8/4/4/1/2).

Machine Translated by Google

Aby spełnić wymogi etyczne, uzyskano wcześniej zgodę etyczną od Działu Badań Edukacyjnych i Zarządzania Wiedzą (ER& KM), pododdziału GDE. Przed przeprowadzeniem wywiadów i obserwacji uczestnicy otrzymali arkusze informacyjne z załączonymi formularzami świadomej zgody i zostali poproszeni o wypełnienie formularzy świadomej zgody po zapoznaniu się z arkuszem informacyjnym. W przypadku obserwacji zajęć w klasie, w tym raportów z postępów dzieci i arkuszy obserwacji, autorka zwróciła się do dyrektorów przedszkoli i przedszkoli z prośbą o przekazanie rodzicom arkuszy informacyjnych oraz formularzy świadomej zgody rodzicielskiej. Rodziców poproszono również o wyrażenie zgody na robienie zdjęć i oglądanie dokumentacji oraz wcześniej nagranych filmów. Arkusz informacyjny przedstawiał tło badania, cele i założenia oraz ograniczenia. Ponadto autorka zastosowała weryfikację wiarygodności członków oraz triangulację w celu kontroli stronniczości i ustalenia trafności twierdzeń. Triangulacja była możliwa dzięki zastosowaniu trzech strategii gromadzenia danych jakościowych. Aby chronić anonimowość uczestników, podano następujące pseudonimy:

- Praktyk 1 z ośrodka ECE A = P1CA28
- Praktyk 2 z ośrodka ECE A = P2CA45
- Praktyk 3 z ośrodka ECE B = P3CB36
- Praktyk 4 z ośrodka ECE B = P4CB34

Wyniki

W tej sekcji wyjaśniono opinie i spostrzeżenia praktyków ECE na temat stosowania HLC w celu wspierania nauki dzieci, moje przemyślenia na temat obserwacji prowadzonych w klasach oraz dane z analizowanych dokumentów.

Poglądy i spostrzeżenia praktyków edukacji wczesnoszkolnej na temat wykorzystania „Stu języków dziecięcych” Malaguzziego

Z odpowiedzi czterech praktyków ECE na pytanie o zastosowanie HLC Malaguzziego można ustalić, że wszyscy stosowali ją w zajęciach edukacyjnych dzieci. Niektóre z powodów, dla których stosowali HLC Malaguzziego, odnosiły się do pierwszego fundamentalnego elementu teorii inteligencji wielorakich Gardnera (tj. zapewnienia możliwości angażowania się w doświadczenia obejmujące szeroki zakres inteligencji), a mianowicie chcieli stosować najskuteczniejsze i najefektywniejsze metody nauczania, aby angażować dzieci, a co najważniejsze, dawać im swobodę eksploracji. Praktycy ECE potwierdzili, że postrzegali dzieci jako jednostki i w rezultacie stworzyli im sprzyjające środowisko, w którym mogły komunikować swoje unikalne zdolności na różne sposoby. Podczas obserwacji zajęć w klasach autorka zauważyła różnorodność zasobów naturalnych, takich jak kamienie, muszle, drewniane klocki, rośliny i kwiaty, i wspomniała, że włączenie HLC Malaguzziego do ich nauczania pomogło im w praktycznym wdrażaniu programu nauczania.

Podczas wywiadów z praktykami ECE w ośrodku ECE A jeden z nich użył terminu prowokacja, oznaczającego, że

Zaprojektowała środowisko edukacyjne w taki sposób, aby uczniowie byli prowokowani do myślenia, eksploracji, zadawania pytań i kreatywności. Podczas obserwacji prowadzonych w jej klasie, praktykantka pokazała coś, co nazwała „stołem prowokacji”. Stół był ustawiony z dzikimi i domowymi zwierzętami, wykonanymi z drewna. W pewnym momencie

W rogu stołu znajdowało się pudełko zaprojektowane tak, aby przedstawiało zoo, a w innym rogu pudełko, które przedstawiało gospodarstwo domowe. Spędziliśmy trochę czasu obserwując dzieci bawiące się ze zwierzętami, rozmawiające ze sobą, a także pytając praktyka ECE, czy mogliby umieścić niektóre zwierzęta w zoo lub w pudełkach gospodarstwa domowego. Praktyk ECE odpowiadał pytaniami takimi jak „dlaczego chcesz umieścić owcę w pudełku zoo?”. Ponieważ zajęcia tego dnia dotyczyły zwierząt, w innym rogu klasy praktyk ECE umieścił zwierzęta na stole prowokacyjnym i pozwolił dzieciom użyć gliny, aby ulepić zwierzęta według własnego wyboru (zilustrowane na rysunku 1).

Analizując arkusze obserwacji i raporty postępów, zauważono, że odnotowano w nich niewiele informacji, a terapeuci wyjaśnili, że w ramach dokumentacji korzystali głównie z dokumentacji. W ramach dokumentacji zapisywali aktywności dzieci, głównie poprzez robienie zdjęć i nagrywanie filmów, a następnie tłumaczyli je na doświadczenia, wspomnienia, myśli i pomysły dzieci. Przedstawili dokumentację, która zawierała próbki pracy dzieci, zdjęcia dzieci wykonujących różne czynności, komentarze terapeutów ECE oraz transkrypcje dyskusji dzieci i indywidualnych odpowiedzi ustnych. Terapeuci sporządzili dość obszerne wyjaśnienia dotyczące intencji i rezultatów zajęć.

Odpowiadając na pytanie, które miało na celu zbadanie związku między HLC Malaguzziego a realizacją programu nauczania, praktycy ECE porównali je z muzyką i tańcem.
Wyrazili opinię, że HLC Malaguzziego staje się bardziej widoczne, gdy dzieci się bawią. Wskazali również, że w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej zabawa jest fundamentalnym warunkiem rozwoju dziecka. W klasach znajdowały się różne zasoby w różnych miejscach, a praktycy ECE wyjaśnili, że ich rolą jest stworzenie sprzyjającego środowiska do zabawy, ponieważ jeśli naturalna zabawa nie jest wspierana przez otoczenie stymulujące umiejętności społeczne, wyobraźnię i kreatywność, znając możliwości i zainteresowania dzieci, nauczyciel musi przygotować środowisko, w którym dzieci będą się bawić. Praktycy ECE w ośrodku B pokazali kilka nagranych filmów, na których uczniowie uczą się poprzez zabawę w klasach i poza nimi. Filmy te wykorzystano do dokumentacji zajęć.

Refleksje nad sukcesami i wyzwaniami związanymi z wykorzystaniem książki Malaguzziego „Sto języków dzieci” w celu wspierania nauki dzieci

W czterech obserwowanych salach lekcyjnych prezentowano wyłącznie prace uczniów i dokumentację znajdującą się na ścianach. Co ciekawego było w dwóch salach lekcyjnych w każdym ośrodku?

Machine Translated by Google

RYCINA 1: Zdjęcia zrobione w klasach podczas obserwacji: (a) dokumentacja tłumaczeń praktyków edukacji wczesnoszkolnej z centrum A, (b) stół do prowokacji ze zwierzętami z centrum A, (c) dokumentacja bez tłumaczeń z centrum B oraz (d) ekspozycja na ścianie kącika kreatywnego w centrum B.

Na ścianach wisiały podobne aktywności, a zapytani o ich podobieństwo, wyjaśnili, że co tydzień wspólnie planowali zajęcia. Praktycy ECE ujawnili, że nie korzystali z żadnych formalnych, z góry określonych lekcji, ale planowali aktywności zgodne z Narodowymi Ramami Programu Nauczania (NCF) (dla dzieci od urodzenia do 4 lat) oraz Oświadczeniem o Polityce Oceny Programu Nauczania (CAPS) (dla dzieci 5-letnich), co może przyczynić się do rozwoju dzieci. Wyjaśnili również, że wcześniejsze planowanie pozwoliło im na refleksję nad postępami w pracy oraz dzielenie się sukcesami i wyzwaniami, dzięki czemu mogli wysunąć sugestie, które mogłyby lepiej działać w przyszłości. Na podstawie raportów z postępów, autorka zauważyła, że postępy dzieci były rejestrowane co 2 tygodnie.

Praktycy wyjaśnili, że korzystanie z HLC Malaguzziego wymaga zaangażowania rodziców, aby przestrzeń edukacyjna była znana dziecku. W związku z tym praktycy ECE aktualizowali raporty postępów po każdym 2 tygodnie, aby rodzice mogli zapoznać się z pracą swoich dzieci i uczestniczyć w procesie dokumentowania.

Podczas wywiadów praktycy ECE wspomnieli, że napotykali na trudności związane z ograniczonymi zasobami w zakresie rejestrowania HLC i sporządzania dokumentacji. Podczas prowadzenia obserwacji w klasach, autor był w stanie potwierdzić ich odpowiedzi z tym, co zaobserwowano, ponieważ był świadkiem, jak praktycy ECE używali swoich telefonów komórkowych do robienia zdjęć i filmów dzieciom podczas zajęć edukacyjnych, ponieważ centra nie miały aparatów fotograficznych ani kamer wideo. W każdym centrum była tylko jedna drukarka i jedna kserokopiarka, które były wykorzystywane głównie do prac administracyjnych. Praktycy ECE podkreślili, że aby mogli łatwo dokumentować, potrzebowali drukarki, aparatu fotograficznego i kamery wideo dla każdej klasy i Atelierista. Autor poprosił, aby praktycy ECE wyjaśnili, kim jest Atelierista jako nauczyciel, z którym

Machine Translated by Google

Osoba z wykształceniem artystycznym lub kwalifikacjami, która prowadzi badania i tłumaczy prace dzieci wyrażone za pomocą „stu języków”. Na zakończenie tej sekcji, na rysunku 1 przedstawiono cztery zdjęcia ilustrujące dokumentację, stół z prowokacjami oraz prace uczniów, wystawione na ścianie kącika kreatywnego.

Na rysunku 1a widać, że pod pracami dzieci znajdują się arkusze A4 z notatkami. Notatki na stronach A4 to tłumaczenia wypowiedzi dzieci, wykonane przez nauczycieli podczas dokumentowania. Dla celów ewidencyjnych prace dzieci są skanowane na kserokopiarce, a notatki praktyków ECE są przepisywane na komputerze. Prace dzieci na rysunkach 1c i 1d nie zostały jeszcze przetłumaczone w momencie wykonania zdjęcia.

Dyskusja na temat głównych ustaleń

Celem niniejszego badania było zbadanie, opisanie i wyjaśnienie HLC jako podejścia pedagogicznego, które umożliwia dzieciom interakcję i komunikację z innymi oraz z otoczeniem. Kluczowe ustalenia badania podsumowano zgodnie z tematami, które wyłoniły się podczas analizy danych. Tematy te następnie powiązano z celami, aby osiągnąć cel wskazany we wstępie. Powiązania między

Tematy i cele badań podsumowano w tabeli 1.

Jak wynika z Tabeli 1, z analizy danych wyłoniły się cztery tematy, powiązane z trzema wyznaczonymi celami. Podczas omawiania wyników, pseudonimy są używane w celu zapewnienia anonimowości uczestników, jak wskazano w poprzedniej sekcji.

Temat 1: Wykorzystanie Setki Malaguzziego Języki dzieci wspomagające naukę

Wyniki indywidualnych wywiadów niestrukturyzowanych, dotyczące podejścia pedagogicznego wpływającego na realizację programu nauczania przez uczestników, pozwoliły na odniesienie się do literatury naukowej, przeanalizowanej w ramach badania, na którym oparty jest niniejszy artykuł. Powody podane przez Halla (2013) we wstępie do niniejszego badania nawiązują do następujących odpowiedzi uczestników: „Korzystam z książki Malaguzziego „Sto języków”, ponieważ wierzę, że [pozwalając im [dzieciom] wyrażać się w dowolny sposób, pozwalam im konstruować wiedzę” (P1CA28) oraz „Korzystam z książki Malaguzziego „Sto języków”, aby stworzyć środowisko, w którym dzieci mogą przejąć inicjatywę” (P4CB34). Cytaty te znajdują odzwierciedlenie w

TABELA 1: Związek pomiędzy pojawiającymi się tematami i celami.

Nowe tematy	Cele
Wykorzystanie HLC Malaguzziego do wspomagania uczenia się	Zbadanie możliwości wykorzystania HLC Malaguzziego do wspierania wdrażania programu nauczania
Sukcesy osiągnięte przy użyciu Podejście Malaguzziego do wspierania nauki	Określenie sukcesów i wyzwań w stosowaniu podejścia Malaguzziego w celu wspierania uczenia się
Wyzwania napotkane podczas użytkowania Podejście Malaguzziego do wspierania nauki	
Znaczenie podejścia Malaguzziego w realizacji programu nauczania	Aby zastanowić się nad znaczeniem Podejście Malaguzziego w realizacji programu nauczania

HLC, Sto języków dzieci.

Praca Gandini, Edwards i Forman (2014) nawiązuje do roli nauczyciela we wspieraniu uczenia się poprzez model HLC Malaguzziego, który głosi, że nauczyciel powinien wspierać dzieci w jasnym przedstawianiu swoich pomysłów, bez lekceważenia poglądów rówieśników. Co najważniejsze, nauczyciel powinien pomóc dzieciom nie bać się popełniania błędów i zapewnić je o słuszności swoich pomysłów.

Odpowiedzi uczestników i wkład literatury pomogły badaczowi zrozumieć cel podejścia Malaguzziego w odniesieniu do wdrażania programu nauczania. Odpowiedzi te potwierdziły, że praktycy w dwóch ośrodkach ECE stosują HLC Malaguzziego podczas zajęć dydaktycznych. Podczas obserwacji w klasach cel stosowania HLC Malaguzziego stał się jasny, ponieważ badacz zaobserwował, jak werbalne i niewerbalne ekspresje dzieci były wykorzystywane do projektowania zajęć dydaktycznych. Autor był świadkiem, jak praktycy ECE projektowali środowisko, aby umożliwić dzieciom używanie ich stu języków. W klasie P2CA45, podczas obserwacji zajęć dydaktycznych na stole prowokacyjnym, różni uczniowie wykonywali wiele czynności; na przykład jeden wkładał owcę do boksu w zoo, a drugi po prostu ją wyjmował, nie mówiąc ani słowa, i patrzył na praktyka ECE, aby uzyskać aprobatę lub dezaprobatę dla jego działania.

Większość materiałów dydaktycznych w klasach stanowiły zasoby naturalne, takie jak muszle, kamienie, drewniane klocki, glina, rośliny i kwiaty, które wykorzystywano do angażowania zmysłów dzieci – dotyku, wzroku, węchu i słuchu. Łącząc to odkrycie z literaturą, z Goodwin College (2018) jasno wynika, że w klasach, w których stosowano metodę HLC Malaguzziego, dzieci poznawały swoje sto języków poprzez ruch, tworząc zwierzęta z gliny, rozmawiając ze sobą i z dorosłymi, wąchając nowe zapachy i próbując nowych smaków oraz słuchając pięknych i zaskakujących dźwięków. Rozważając znaczenie teorii inteligencji wielorakich Gardnera, dwie z tych inteligencji są zaspokajane dzięki wykorzystaniu wspomnianych zasobów naturalnych.

powyżej, czyli kinestetycznego ciała (ruch i tworzenie zwierząt) i werbalno-lingwistycznego (słuchanie dźwięków).

W tym kontekście niniejszy artykuł dowodzi, że zanurzenie dzieci w środowisku, które odpowiada każdemu z tych doświadczeń, może być skutecznym sposobem na wychowanie pewnego siebie, empatycznego, kreatywnego i dojrzałego dziecka, gotowego z entuzjazmem stawić czoła każdemu nowemu rokowi szkolnemu. Przechodząc do teoretycznych podstaw tego badania, w odniesieniu do środowiska i teorii Gardnera, Shpendi, Ahmetoğlu i Aksin Yavus (2018) argumentują, że postrzeganie środowiska przez dzieci pozostawia trwałe ślady w ich umysłach, wpływając na ich rozwój i rozwój ich umysłu. HLC Malaguzziego odzwierciedla również nieskończony potencjał, jaki posiada każde dziecko w sposób naturalny, oraz indywidualne poglądy i percepcje każdego dziecka dotyczące jego społeczności.

Najciekawszym odkryciem było odnotowanie poziomu zaangażowania rodziców, który był widoczny w dokumentach

Machine Translated by Google

(raporty z postępów), w których odnotowano, że rodzice regularnie współpracują z osobami prowadzącymi zajęcia z edukacji wczesnoszkolnej, aby zapewnić bardziej dogłębną interpretację ekspresji dzieci.

Temat 2: Sukcesy osiągnięte w trakcie użytkowania Podejście Malaguzziego do wspierania nauki

Gdy uczestników zapytano o sukces w korzystaniu z W kontekście podejścia Malaguzziego do wspierania nauki, troje z nich chciało podzielić się swoimi doświadczeniami, zanim skorzystali z HLC Malaguzziego:

> „Kiedy osiem lat temu zaczynałam tu pracować, w naszym ośrodku nie stosowano metody pedagogicznej Reggio Emilia. Dzieci były uciszane, zmuszane do siedzenia w miejscu i czekania na instrukcje nauczyciela. Przeważnie pozwalano im mówić, gdy je o to proszono, aby uniknąć hałasu w klasach. Mogę zapewnić, że zastosowanie metody stu języków Malaguzziego otworzyło mi oczy, a dzieci, które uczę, mają teraz ogromną swobodę wyrażania siebie.
>
> Zadają pytania i pokazują mi symbole, które muszę zinterpretować. (P2CA45)

Inni uczestnicy podkreślali sukcesy metody HLC Malaguzziego, wskazując, że dzieci uczą się wiele podczas wymiany z rówieśnikami, zwłaszcza podczas interakcji w małych grupach. Powtarzali, że takie podejście daje możliwość skupienia uwagi, słuchania siebie nawzajem, rozwijania ciekawości i zainteresowania, zadawania pytań i udzielania odpowiedzi. P3CB36 dodał, że „uczniowie mają okazję do negocjacji i ciągłej, dynamicznej komunikacji”.

Najbardziej uderzającym rezultatem danych, o którym mowa w Temacie 1, była udana współpraca między rodzicami a praktykami ECE. P4CB wskazał, że rodzice pomagali, ucząc zarówno uczniów, jak i praktyków ECE gier rdzennych. Oprócz pomocy w zakresie gier rdzennych, rodzice brali udział w procesie dokumentowania, co przedstawiono w sekcji „Wyniki”.

Zinterpretowali również niektóre działania i mimikę dzieci, aby nauczyciele mogli je zrozumieć. Podczas analizy dokumentów autorka zweryfikowała niektóre tłumaczenia dokumentacji przez rodziców oraz komentarze rodziców dotyczące raportów z postępów dzieci. Praktycy ECE w ośrodku A wspomnieli, że dzwonią do rodziców pod koniec każdego semestru i organizują coś, co nazwali „festiwalem nauki”. Wyjaśnili, że podczas festiwalu rodzice odwiedzali klasy swoich dzieci, gdzie prace z całego semestru były wywieszone na ścianach, a niektóre z nich były zawieszone na suficie (patrz Rysunek 1). Wśród dokumentów, które przedstawili do analizy, znajdowały się również listy obecności rodziców, którzy uczestniczyli w festiwalach nauki.

W wywiadach odkryto, że ośrodki A i B różniły się pod względem zaangażowania rodziców. W ośrodku B praktycy ECE wprowadzili tzw. dni uczestnictwa rodziców, podczas których pozwalali im na odwiedzanie ośrodka w godzinach 9:00–12:00. „...teraz mamy dni uczestnictwa rodziców, podczas których przychodzą do ośrodka, my tworzymy otoczenie, a oni przychodzą i bawią się ze swoimi dziećmi” (P3CB36). Autorka powiązała to stwierdzenie z Oświadczenie P4CB, w którym stwierdziła, że rodzice pomagają w grach rdzennych. Z tych dwóch stwierdzeń wynika, że rodzice poświęcają znaczną część czasu przeznaczonego na dni aktywności rodziców na naukę gier rdzennych. Znaczenie zaangażowania rodziców w HLC i teorię inteligencji wielorakich Gardnera rozwija Wilson (2018), stwierdzając, że podejście oparte na współpracy odgrywa rolę w zapewnieniu, że wymiary inteligencji są łączone i wzajemnie się uzupełniają w miarę rozwoju przez dziecko szeregu umiejętności.

Badacze tacy jak Kennedy i Barblett (2010) oraz Zosh i in. (2017) wysnuli teorię, że wykorzystanie zabawy jako narzędzia nauczania w klasach wczesnego dzieciństwa przynosi holistyczne podejście do treści i pomaga w całościowym rozwoju dziecka. Podczas obserwacji było oczywiste, że dzieci uczą się poprzez zabawę (głównie przy użyciu rodzimych gier, takich jak diketo, kgati i morabaraba), układanie puzzli, malowanie i rysowanie. Wykorzystanie zabawy we wdrażaniu HLC dobrze koresponduje z teorią Gardnera, ponieważ według Gardnera (2011) ludzka inteligencja jest wielowymiarowa, w przeciwieństwie do jednowymiarowego rozumienia inteligencji reprezentowanego przez iloraz inteligencji. Gardner dodatkowo rozpoznał osiem różnych wymiarów związanych z tą teorią i spekulował, że każdy posiada każdą inteligencję, ale w różnym stopniu. Czerpiąc z Freire i in. (2016) wyraźnie widać, że zabawa dostosowana do inteligencji dzieci prawdopodobnie poprawi ich umiejętności uczenia się, co potencjalnie przełoży się na zwiększenie uwagi i motywacji, co ostatecznie może przełożyć się na lepsze wyniki w nauce.

Temat 3: Wyzwania napotykane podczas użytkowania Podejście Malaguzziego do wspierania nauki

Praktycy ECE podkreślili, że ich głównym wyzwaniem jest znalezienie równowagi między budowaniem nauki poprzez dociekania i język ekspresywny a CAPS (szczególnie w przypadku ich pięciolatków), co wymaga, aby dzieci były w stanie wykazać, że uczą się zgodnie z określonymi wynikami lub zdefiniowanymi standardami.

Z obserwacji i przeanalizowanych dokumentów wynika, że ocena nie była priorytetem w dwóch wybranych ośrodkach, ponieważ koncentrowały się one głównie na tym, czego dzieci mogły się nauczyć. Przeprowadzono obserwację obszernej dokumentacji we wszystkich czterech klasach, ponieważ werbalne i niewerbalne wypowiedzi każdego ucznia wymagały interpretacji i zrozumienia. Gandini (2011a) argumentuje, że dokumentacja jest bardzo ważna, ponieważ pomaga zarówno praktykom ECE, jak i dzieciom w refleksji nad wcześniejszymi doświadczeniami; wsłuchaniu się w pomysły, teorie, spostrzeżenia i rozumienie drugiej osoby; oraz w podejmowaniu wspólnych decyzji dotyczących przyszłych ścieżek kształcenia.

Proces dokumentacji stanowi wyzwanie dla dwóch ośrodków ECE w Gauteng, ponieważ z powodu ograniczeń finansowych nie są one w stanie zatrudnić ani przeszkolić swoich podopiecznych, aby stali się Atelieristami. Atelierista, jak wyjaśniono w sekcji wyników, to wykwalifikowany nauczyciel (posiadający wiedzę artystyczną), który profesjonalnie prowadzi dokumentację (Reggio Children 2018). Praktycy ECE (P1CA28 i P2CA45) wyjaśnili:

Machine Translated by Google

Do obowiązków Atelierów należy gromadzenie prac dzieci, arkuszy roboczych i fotografii, które reprezentują sto języków, którymi dzieci posługują się, aby wyrazić swoją kreatywność oraz swoją wiedzę o sobie i otaczającym je świecie. Wyjaśnienie jest zgodne z definicją Norton-Taylor i Lightfoot (2017). Po zebraniu i przeanalizowaniu danych, celem jest zrozumienie HLC przez inne osoby, w tym rodziców. P1CA28 wyraził obawy dotyczące zaangażowania praktyków w proces dokumentacji: „... zajmuje to większość czasu kontaktu z uczniami, a czasami praktykanci muszą poświęcać dodatkowy czas po pracy lub w weekendy na dokumentację".

W przedszkolach w Reggio Emilia, Ateliers, według Vecchiego (1998), pracują głównie w studiach i są wyposażone w różnorodne narzędzia, takie jak stoły, sztalugi, komputery, drukarki, aparaty fotograficzne, mikroskopy, magnetofon, rzutnik slajdów, maszyna do pisania, kamera wideo, komputer i kserokopiarka, aby umożliwić im czytanie, refleksję, opisywanie, przepisywanie i prezentowanie pracy dzieci. Podczas obserwacji w wybranych ośrodkach ECE było oczywiste, że występowała duża improwizacja z powodu braku tych zasobów. Praktykujący korzystali z aparatów i kamer w telefonach komórkowych, a w każdym z biur administracyjnych znajdował się tylko jeden komputer, jedna kserokopiarka i jedna drukarka, jak przedstawiono w wynikach. Asystenci administracyjni pomagali w drukowaniu i przesyłaniu zdjęć do komputera.

Vecchi (1998) podkreśliła rolę Atelierów jako pomocy dorosłym (głównie rodzicom i praktykom) w zrozumieniu procesów uczenia się dzieci. Uzasadniła również, że Ateliery pomagają praktykom ECE zrozumieć, w jaki sposób dzieci tworzą autonomiczne narzędzia wolności ekspresji, wolności poznawczej, wolności symbolicznej i ścieżek komunikacji. Mając to na uwadze, można argumentować, że każde centrum ECE potrzebuje usług Atelierów, aby móc konstruować teorie i hipotezy, które nie są nielogiczne i sztucznie narzucane dzieciom.

Temat 4: Znaczenie Malaguzziego Podejście Stu Języków Dzieci w realizacji programu nauczania

Wkład z przeglądanej literatury podkreśla znaczenie podejścia Malaguzziego.

Gandini (2011a) opisał dzieci, które poproszono o zmierzenie stołu: zignorowały dostępną im taśmę mierniczą i zamiast tego próbowały używać swoich ciał i różnych przedmiotów, zanim na chwilę zatrzymały się na bucie. Gandini (2011b) zwraca uwagę, że gdyby nauczyciel od razu zasugerował dzieciom użycie taśmy mierniczej, straciłyby wszystko, czego nauczyły się podczas badań grupowych. Łącząc ten wkład z tym, co mówili uczestnicy i co badacz zaobserwował w klasie, było oczywiste, że zabawy i uczenia się nie można oddzielić. P2CA45 stwierdził, że „kiedy dzieci przychodzą rano do szkoły, bawią się z przyjaciółmi, używając materiałów, gier lub zabawek". Nauczanie w ECE promuje wykorzystanie zabawy jako mediatora uczenia się, a

Podejście Malaguzziego opiera się na przekonaniu, że nauka i zabawa stanowią podstawę życia wszystkich dzieci (Gandini 2011a).

Podczas prowadzenia obserwacji w klasie, autorka zaobserwowała, że większość aktywności, w które się angażowali, wiązała się z zabawą. Niektórzy bawili się puzzlami, ziemią na stole z lampką pod spodem, zabawkami, piaskiem i kamykami. Zabawa w ECE jest opisywana jako rusztowanie dla rozwoju, narzędzie do zwiększania struktur neuronalnych i środek, za pomocą którego wszystkie dzieci ćwiczą umiejętności, których będą potrzebować w późniejszym życiu (Imenda 2012). Z podobnym poglądem Şule (2017) zakłada, że zabawa w ECE jest kluczowa dla umożliwienia zdobywania wiedzy, umiejętności i nawyków, których dzieci potrzebują do przyszłej edukacji. Odnosząc się do Deklaracji Praw Dziecka, Şule (2017) dodatkowo opisał zabawę jako podstawowe prawo i zalecił, aby dzieci mogły angażować się w zabawę i zajęcia rekreacyjne odpowiednie do ich wieku.

P3CB zilustrowała znaczenie programu nauczania HLC Malaguzziego w kontekście południowoafrykańskich ram programowych dla dzieci od urodzenia do 4 lat (Departament Edukacji Podstawowej [DBE] 2015). Przedstawiła scenariusz, który ukazywał powiązanie między obszarami edukacji wczesnoszkolnej i rozwoju (ELDA) a programem nauczania HLC Malaguzziego poprzez rysunek drzewa wykonany przez dziecko podczas swobodnej zabawy na świeżym powietrzu:

> [.... Interpretacja rysunku potwierdziła związek z trzecim celem (dzieci identyfikują, szukają i tworzą rozwiązania problemów poprzez działania plastyczne) w ramach ELDA Five (Kreatywność). Po drugie, związek z pierwszym celem (dzieci wykazują świadomość i reagują na liczby i liczenie) w ramach ELDA Four (Eksploracja matematyki) był oczywisty, ponieważ dziecko potrafiło policzyć owoce drzewa.
>
> Wreszcie, związek z drugim celem (dzieci identyfikują, szukają i tworzą rozwiązania problemów poprzez zabawę i udawanie) w ramach ELDA Five (Kreatywność) był również oczywisty, ponieważ dziecko użyło kamieni do zaprezentowania owoców drzewa. (P3CB36)

Ze scenariusza uczestników można wywnioskować, że dzięki HLC Malaguzziego praktycy ECE są w stanie spełnić wymogi NCF.

Wnioski i zalecenia

Z badań empirycznych jasno wynika, że praktycy ECE, stosując podejście HLC Malaguzziego, zaczynają postrzegać dzieci jako silne, kompetentne, zaradne i zdolne do nadawania sensu otaczającemu je światu. Na podstawie omówienia tematów 2 i 4 można stwierdzić, że podejście HLC Malaguzziego może wnieść wartość dodaną do wdrażania programu nauczania w ośrodkach wczesnego dzieciństwa w prowincji Gauteng. Ponieważ wdrażanie programu nauczania i wsparcie w ośrodkach wczesnego dzieciństwa w prowincji Gauteng leży w gestii GDE, rekomenduje się, aby GDE włączyło podejście HLC Malaguzziego jako jedną z zasad wspierających wdrażanie programu nauczania.

Wniosek

Celem tego badania było zbadanie roli HLC poprzez doświadczenia i poglądy praktyków ECE i było to

Machine Translated by Google

Doświadczenie edukacyjne, które podkreśliło znaczenie uznania i uwzględnienia wielorakich inteligencji dzieci podczas wspierania wdrażania programu nauczania. Z ustaleń wynika, że praktycy ECE w dwóch ośrodkach ECE stosują HLC Malaguzziego w swoich codziennych zajęciach edukacyjnych, w których reagowali na pierwszy fundamentalny element teorii wielorakich inteligencji Gardnera. Doświadczenia praktyków ECE ujawniają zarówno sukcesy, jak i wyzwania, chociaż sukcesy zdają się przeważać nad wyzwaniami. Przede wszystkim zaangażowanie rodziców spowodowało zmianę sposobu myślenia między rodzicami a praktykami ECE i wyraźnie wskazuje, że małe dzieci stają się coraz bardziej aktywnymi konstruktorami własnej wiedzy. Podejście Malaguzziego przyczynia się do tego, że rodzice i praktycy ECE są w stanie zrozumieć holistyczny rozwój dziecka i fakt, że dzieci nie są pustymi naczyniami, które czekają na napełnienie informacjami. Współpraca między rodzicami a ośrodkami ECE wzmocniła zdolność rodziców i praktyków ECE do rozpoznawania mocnych stron i zainteresowań dzieci, co stanowi drugi element teorii inteligencji wielorakich Gardnera. Oprócz wkładu w rozwój rodziców i praktyków ECE, wyniki badań potwierdziły ostatni fundamentalny element teorii Gardnera, jakim jest rola dzieci w definiowaniu programu nauczania. Na koniec, niniejszy artykuł dowodzi, że rolą HLC Malaguzziego w ECE jest zapewnienie dzieciom możliwości angażowania się w doświadczenia obejmujące szeroki zakres inteligencji wielorakich oraz definiowanie programu nauczania.

Podziękowanie

Autorka pragnie podziękować czterem Centrom Wczesnego Rozwoju Dziecka w dystrykcie Ekurhuleni w prowincji Gauteng za udział w niniejszym badaniu. Przede wszystkim autorka pragnie podziękować dyrektorom oraz Działowi Badań nad Edukacją i Zarządzania Wiedzą Departamentu Edukacji Gauteng za umożliwienie jej przeprowadzenia wywiadów oraz obserwacji praktyków i ich praktyki.

Konflikty interesów

Niniejszy artykuł został przygotowany przez RSSM na podstawie jej własnych poglądów, a nie na oficjalnym stanowisku żadnej instytucji.

Wkład autorów

RSSM był jedynym autorem tego artykułu.

Oświadczenie o dostępności danych

Udostępnianie danych nie ma zastosowania w niniejszym artykule, ponieważ w ramach tego badania nie stworzono ani nie przeanalizowano żadnych nowych danych.

Zastrzeżenie

Poglądy i opinie wyrażone w niniejszym artykule są poglądami i opiniami autorów i niekoniecznie odzwierciedlają oficjalną politykę lub stanowisko żadnej agencji współpracującej z autorami.

Odniesienia

Austin, K., 2017, Zastosowanie teorii wielorakiej inteligencji w klasie, St Cloud Uniwersytet Stanowy, Minnesota.

Choo, G., 2015, Sto języków dzieci, przeglądano 30 sierpnia 2018 r., z https://www.viverointernational.com/pdf/Eton Newsletter 2-2015e.pdf.

Conti-Ramsden, G. i Durkin, K., 2012, „Rozwój języka i ocena w okresie przedszkolnym", Neuropsychology Review 22(4), 384–401. https://doi.org/10.1007/s11065-012-9208-z

Departament Edukacji Podstawowej (DBE), 2015, Południowoafrykańskie krajowe ramy programowe dla dzieci od urodzenia do czterech lat: wersja kompleksowa, Departament Edukacji Podstawowej, Pretoria.

Diamond, M., 1988, Wzbogacanie dziedziczności: wpływ środowiska na Anatomia mózgu, The Free Press, Nowy Jork.

Edwards, C., 1998, „Wychowawca i przewodnik: rola nauczyciela", w: C. Edwards, L. Gandini i G. Forman (red.), Sto języków dzieci: podejście Reggio Emilia – zaawansowane refleksje, wyd. 2, s. 179–198, Ablex Publishing Corporation, Greenwich, Anglia.

Edwards, C., Gandini, L. i Forman, G., 2012, „Wprowadzenie: tło i punkty wyjścia", w: C. Edwards, L. Gandini i G. Forman (red.), Sto języków dzieci: doświadczenie transformacji w Reggio Emilia, wyd. 3, s. 5–26, ABC-CLIO, Santa Barbara, Kalifornia.

Freire, M., Serrano-Laguna, A., Manero, B. i Martinez-Ortiz, I., 2016, „Analiza uczenia się gier: analiza uczenia się w grach poważnych", w M. Freire, A. Serrano-Laguna, B. Manero (red.), Nauka, projektowanie i technologia, s. 1–29, Springer International, Cham, Szwajcaria.

Gandini, L., 2004, „Podstawy metody Reggio", w: J. Hendrick (red.), Następne kroki w kierunku nauczania metodą Reggio, s. 13–26, Merrill/Pearson, Upper Saddle River, NJ.

Gandini, L., 2011a, „Zabawa i sto języków dzieci: wywiad z Lellą Gandini", American Journal of Play 4(1), 1–18. https://www.journalofplay.org/sites/www.journalofplay.org/files/pdf-articles/4-1-interview-gandini.pdf.

Gandini, L., 2011b, „Wyzwanie oceny: skalowanie podejścia Reggio Emilia w USA?", dostęp 30 kwietnia 2018 r., https://earlychildhoodmagazine.org/wp-content/uploads/2012/01/ECM117_Wyzwanie-oceny_-skalowanie-Reggio_15.pdf.

Gandini, L., Edwards, C. i Forman, G., 2014, „Wspomnienia Malaguzziego", w: JA Kaminsky i L. Gandini (red.), Innowacje w edukacji wczesnoszkolnej: międzynarodowa wymiana Reggio Emilia, North American Reggio Emilia Alliance, Canton St. Roswell, GA, przeglądano 12 lipca 2019 r., https://www.reggioalliance.org/wp-content/uploads/2014/06/Marzec-2014.pdf.

Gardner, H., 1988, Ramy umysłu: Teoria inteligencji wielorakich, Basic Books, Nowy Jork.

Gardner, H., 2011, „Inteligencja, kreatywność, etyka: refleksje na temat moich ewoluujących badań" zainteresowania, Gifted Child Quarterly 55(4), 302–304.

Gates of Discovery, 2013, Sto języków dzieci, obejrzano 13 sierpnia 2018 r., https://www.gatesofdiscovery.org/wp-content/uploads/sites/3/2018/07/setkijęzyków.pdf.

Goodwin College, 2018, Sto języków dzieci: czym są i jak wpływają na naukę w Reggio Emilia, dostęp 19 kwietnia 2018 r., https://www.goodwin.edu/enews/hundred-languages-of-children/.

Hall, C., 2013, Wdrażanie podejścia inspirowanego metodą Reggio Emilia w kontekście głównego nurtu Australii Zachodniej: wpływ na rolę zawodową nauczycieli wczesnej edukacji, Edith Cowan University, Perth, Australia.

Hoff, E., 2009, „Rozwój języka we wczesnym wieku: mechanizmy uczenia się i wyniki od urodzenia do pięciu lat", w: S. Rvachew (red.), Rozwój języka i literatura, s. 7–10, Uniwersytet McGilla, Montreal, Kanada, https://www.child-encyclopedia.com/sites/default/files/dossiers-complets/en/language-development-and-literacy.pdf.

Imenda, GM, 2012, Promocja i korzyści płynące z zabawy w nauczaniu i uczeniu się w fazie podstawowej, Uniwersytet Zululand, Durban, Republika Południowej Afryki.

Kennedy, A. i Barblett, L., 2010, „Nauka poprzez zabawę: wspieranie ram uczenia się we wczesnych latach życia", wyświetlono 13 kwietnia 2018 r., z https://www.earlychildhoodaustralia.org.au/our-publications/research-practice-series/indeks-serii-badań-praktyk/wydania-2010/nauka-nauczanie-zabawa-wspierająca-ramę-nauczania-wczesnego/.

Kumbar, R., 2016, Zastosowanie teorii inteligencji wielorakiej Howarda Gardnera w celu efektywnego wykorzystania zasobów bibliotecznych przez uczniów klas K-2: model eksperymentalny, Zydus School of Excellence, Ahmedabad University, Gudżarat, Indie.

Law, J., 2015, Znaczenie języka mówionego i jego wpływ na praktykę wczesnego dzieciństwa: Raport na temat dobrego rozpoczęcia wczesnej nauki, przeglądano 17 maja 2018 r., z https://www.goodstart.org.au/getmedia/8cd15601-203c-441a-a54f-61caccb4eb22/The-importance-of-oral-language-and-its-implications-for-early-years-practice.pdf.aspx.

Malaguzzi, L., 1994, „Twój obraz dziecka: gdzie zaczyna się nauczanie", Child Care Information Exchange 3(94), 52–61. https://www.reggioalliance.org/downloads/malaguzzi:ccie:1994.pdf.

Malaguzzi, L., 2012, „Nie ma mowy, żeby ta setka tam była", w: C. Edwards, L. Gandini & G. Forman (red.), Sto języków dzieci. Doświadczenie transformacji w Reggio Emilia, wyd. 3, s. 3, ABC-CLIO, Santa Barbara, Kalifornia.

Millikan, J., 2003, Refleksje: zasady Reggio Emilia w kontekście australijskim, Pademelon Press, Castle Hill, Australia.

Moustakas, C., 1994, Metody badań fenomenologicznych, Sage, Thousand Oaks, CA.

Machine Translated by Google

Norton-Taylor, V. i Lightfoot, S., 2017, Rozwój roli Atelieristy, przeglądano 27 maja 2018 r., https://www.researchgate.net/publication/314282114_ Rozwijanie roli pracownika warsztatu.

Olsson, LM, 2009, Ruch i eksperymentowanie w uczeniu się małych dzieci: Deleuze i Guattari we wczesnej edukacji, Routledge, Nowy Jork.

Pinnock, H. i Vijayakumar, G., 2009, Język i edukacja: brakujące ogniwo, w jaki sposób język używany w szkołach zagraża osiągnięciu powszechnego dostępu do edukacji, CfBT Education Trust, Berkshire, Anglia.

Pitsoe, VJ, 2008, Analiza konceptualna konstruktywistycznego zarządzania klasą, Uniwersytet w Pretorii, Pretoria, Republika Południowej Afryki.

Dzieci z Reggio, 2018, Atelier, Fundacja na rzecz Dzieci Reggio Centrum Loris Malaguzzi, Emilia-Romania, Włochy.

Shpendi, T., Ahmetoğlu, E. i Aksin Yavus, E., 2018, „Podejście Montessori i teoria inteligencji wielorakich Gardnera", w: R. Efe, I. Koleva i E. Atasoy (red.), Recent researches in education, s. 450–465, Cambridge Scholars Publishing, Newcastle upon Tyne, Anglia.

Slipp, K., 2017, Obraz dziecka i filozofia Reggio Emilia, Uniwersytet Wiktorii, Kanada.

Smidt, S., 2013, Przedstawiamy Malaguzziego: eksploracja życia i twórczości Reggio Emilia ojcowie założyciele, Routledge, Ontario, Kanada.

Smith, DW, 2018, „Fenomenologia", w: NE Zalta (red.), The Stanford encyclopaedia of philosophy, s. 1–7, Metaphysics Research Lab, Stanford University, Kalifornia.

Smith, KM, 2008, Howard Gardner i inteligencje wielorakie, przeglądano 30 sierpnia 2018 r., z https://infed.org/mobi/howard-gardner-multiple-intelligences-and-education/.

Şule, E., 2017, „Organizowanie środowisk zabawy i nauki w klasach dla dzieci w wieku przedszkolnym", w: K. Irina i D. Gökhan (red.), Educational research and practice, s. 54–64, St. Kliment Ohridski University Press, Sofia, Bułgaria.

Thornton, L. i Brunton, P., 2015, Zrozumienie podejścia Reggio, Fulton, Londyn, Anglia.

Vecchi, V., 1998, „Rola Atelieristy: wywiad z Lellą Gandini", w: C. Edwards, L. Gandini i G. Forman (red.), Sto języków dzieci: podejście Reggio Emilia – zaawansowane refleksje, wyd. 2, s. 139–147, Ablex Publishing Corporation, Greenwich, Anglia.

Von Glasersfeld, E., 1989, „Poznawanie, konstruowanie wiedzy i nauczanie", Synthese 80(1), 121–140, przeglądano 23 maja 2018 r., z https://www.univie.ac.at/konstruktywizm/EvG/papers/118.pdf.

Wilson, SD, 2018, „Wdrażanie praktyk współtworzenia i wielorakiej inteligencji w celu przekształcenia doświadczeń w klasie", Contemporary Issues in Education Research (CIER) 11(4), 127–132. https://doi.org/10.19030/cier.v11i4.10206

Zosh, JM, Hopkins, EJ, Jensen, H., Liu, C., Neale, D., Hirsh-Pasek, K. i in., 2017, Nauka poprzez zabawę: przegląd dowodów (biała księga), The Lego Foundation, Dania.